

Sygn. akt I CSK 520/11

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa E. S.A.
przeciwko D. Holding Budowy Dróg Spółce z o.o.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 maja 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powodowy E.S.A. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 maja 2011 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 26 maja 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo o zapłatę kary umownej za zwłokę w przekazaniu placu budowy przez pozwanego D. Holding Budowy Dróg spółkę z o.o. uznając, że obydwie strony umowy o roboty budowlane nienależycie wykonywały swoje obowiązki, wobec czego obydwie ponoszą winę za niewykonanie zobowiązania. Sąd Apelacyjny natomiast uznał, że kara umowna, której dochodzi powód (za zwłokę w przekazaniu placu budowy) nie miała zastosowania w sytuacji, kiedy w ogóle nie doszło do przekazania placu budowy, w takiej sytuacji mógł on dochodzić jedynie kary za odstąpienie od umowy z winy pozwanego.

W skardze kasacyjnej powód podniósł zarzut naruszenia art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 233 § 1 k.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że zastrzeżona kara umowna może być stosowana w przypadku przekazania terenu z opóźnieniem, natomiast jej stosowanie jest wyłączone w sytuacji nie przekazania terenu. W uzasadnieniu skarżący powtórzył treść uzasadnienia apelacji, nie nawiązując w ogóle do zarzutów zgłoszonych w skardze kasacyjnej lecz polemizując z motywami rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji, który oparł swoje rozstrzygnięcie na innej zupełnie konstrukcji prawnej.

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. ustawodawca określił wymagania konstrukcyjne stawiane skardze kasacyjnej. Jednym z nich jest przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego przepisu). To wyodrębnienie oznacza, że podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie stanowią osobny, kreatywny i konieczny element skargi kasacyjnej (porównaj m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZ 93/06, Lex nr 610093). Uzasadnienie, które odnosi się do zarzutów apelacyjnych, a nie do podstaw skargi kasacyjnej nie stanowi wykonania obowiązku przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.

W konsekwencji skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.